

യേശു: അവന്റെ മരണത്തിൽ പ്രവചന നിവർത്തീകരണം

യേശുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയിർത്തേഴുന്നേല്പു എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പഴയ നിയമ പ്രവചനങ്ങൾ എത്ര സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടാണ് നിറവേറ്റിയിരിക്കുന്നത് എന്നു നോക്കുക! നമ്മുടെ രക്ഷകൻ തന്നെ അവന്റെ കൃശീകരണം ജനിക്കുന്നതിനു മുൻപു വിശദമായി പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രവചനങ്ങളും അതിന്റെ നിറവേറ്റലും പഠിക്കുകയും, യേശു ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ ആണെന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വളർത്തുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുക.

സകലവും അവന്റെ കാൽക്കീഴിൽ ആക്കിയ മനുഷ്യൻ (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 8:4-6)

ഭൂമിയിലെ സകലത്തിന്മേലും അടക്കി വാഴുവാൻ ദൈവം ആദാമിനോടും അവന്റെ പിൻഗാമികളോടും ഉല്പത്തി 1:26-28-ൽ, ആ കല്പന വലിയ തോതിൽ ആവർത്തിക്കുന്നതാണ് സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 8, മനുഷ്യരെ ദയവോടെ ദൈവം കരുതുന്നതിനു അവനെ പുകഴ്ത്തുകയും നിന്ദകരേറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. വാക്യം 4 പറയുന്നു,

മർത്യനെ നീ ഓർക്കേണ്ടതിനു അവൻ എന്ത്, മനുഷ്യ പുത്രനെ സന്ദർശിക്കേണ്ടതിനു അവൻ എന്തുമാത്രം?

പ്രകൃതിയുടെ വലിപ്പവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, മനുഷ്യർ വളരെ ചെറുതാണ്. മനുഷ്യന്റെ വലിപ്പം ആണ് പ്രപഞ്ചത്തിൽ അവന്റെ വില നിർണ്ണയിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മനുഷ്യന് അധികം ഒന്നുമില്ല. എങ്ങനെയായാലും, “യിസ്രായേലിന്റെ മുധുര ഗായകൻ,” രണ്ടു മേഖലകളിൽ മനുഷ്യന്റെ മാഹാത്മ്യം എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു: (1) അവനെ ദൂതന്മാരേക്കാൾ അല്പം താഴ്ത്തി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു (2) ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാറ്റിലും അവനു അധികാരം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വലിയവനായ

ദൈവം “സകലവും [മനുഷ്യന്റെ] കാൽക്കീഴിലാക്കി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.’ സകലവും അവന്റെ കാൽക്കീഴാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു, സകലവും അവന്നു കീഴാക്കിയതിൽ ഒന്നിനേയും, കീഴ്പ്പെടുത്താതെ വിട്ടിട്ടില്ല” (എബ്രായർ 2:8).

മാറ്റമില്ലാതെ, ആദാമിന്റെ കാലം മുതൽ, മനുഷ്യൻ സകല മൃഗങ്ങളെയും കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും, അവൻ ദേശത്തേയും, കടലിനേയും, അന്തരീക്ഷത്തേയും, ശൂന്യാകാശത്തേയും കീഴ്പ്പെടുത്തി വരികയാണ്. ഇത് അല്ലെങ്കിൽ അതു ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല എന്നു സംശയിക്കുന്നവർക്കു പോലും പറയാൻ പറ്റാത്ത വിധത്തിൽ മനുഷ്യനു തന്റെ ചുറ്റുപാടുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിജയം കൈവരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യൻ പുരോഗമിച്ചിട്ടും, ആദാം മുതൽ യേശുവിന്റെ കാലം വരെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത ഏക ശക്തു മരണം മാത്രമായിരുന്നു: രണ്ടുപേർ മാത്രം മരിക്കാതിരുന്നു എങ്കിലും (ഉല്പത്തി 5:24; 2 രാജാക്കന്മാർ 2:11) അവർ ഒഴികഴിവുള്ളവരായിരുന്നു, പക്ഷെ ശേഷമുള്ളവർക്കു ഒരിക്കൽ മരണം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു (എബ്രായർ 9:27). വിശ്വാസികളൊഴിച്ചു, മറ്റു മനുഷ്യരിലെല്ലാം, മരണം ഭയമാണ് ഉളവാക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ, മരണഭയം മൂലം അവന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും അടിമത്വത്തിലാകുന്നു (എബ്രായർ 2:15). വിരളമായ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും സംഭവങ്ങളും (1 രാജാക്കന്മാർ 17:21, 22; 2 രാജാക്കന്മാർ 4:35; 13:21). പ്രത്യാശ ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, കാരണം അവർക്കു വീണ്ടും മരിക്കേണ്ടിവന്നു! മനുഷ്യനിൽ അപ്പോഴും മരണം വാഴുകയും, മനുഷ്യ ശരീരം ദ്രവ്യം കാണുകയും ചെയ്തു. എങ്ങനെ മനുഷ്യനു ഈ മരണത്തിന്റെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു മോചനം നേടാം? വാസ്തവത്തിൽ ദൈവം “എല്ലാം” അധീനമാക്കുവാൻ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ? മനുഷ്യന്റെ അധികാരത്തിൽ, ഭയപ്പെടുത്തുന്ന, ബൃഹത്തായ എന്തെങ്കിലും ഒഴിച്ചു നിർത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

ദൈവജ്ഞാനത്തിൽ, യേശുവിനെ ഈ ഭൂമിയിലേക്കു അയച്ചു. അവൻ വന്നതു ദൂതന്മാരുടെ രൂപത്തിലല്ല. അങ്ങനെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ, “മനുഷ്യർക്കു” വേണ്ടിയുള്ള വാഗ്ദാനത്തിൽ അവനെ എല്ലാം അടക്കിവാഴുവാൻ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല (ഉല്പത്തി 1:26; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 8:4). കൂടാതെ, ദൂതന്മാർ മരിക്കുന്നില്ല (ലൂക്കോസ് 20:36). മരണത്തിലൂടെ, മനുഷ്യനു മരണത്തെ എന്നേക്കുമായി ജയിക്കുവാൻ കഴിയുക എന്നതാണ് സ്വർഗ്ഗീയ ജ്ഞാനം.

അതനുസരിച്ചു, ദൈവം യേശുവിനെ ഒരു മനുഷ്യനായി അയച്ചു, മാംസരക്തത്തോടുകൂടി, മരണം ആസ്വദിക്കുന്നവനായി, “മരണത്തിന്റെ അധികാരിയായ പിശാചിനെ, തന്റെ മരണത്താൽ നീക്കി” (എബ്രായർ 2:14). അവന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു മറ്റുള്ളവരുടേതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു, “മരണത്തിനു അവന്റെ മേൽ ഇനി കർത്തൃത്വമില്ല” (റോമർ 6:9). അവൻ ഇനി “ദ്രവ്യത്തിലേക്കു തിരിയുകയില്ല” (പ്രവൃത്തികൾ 13:34). “ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ജീവിക്കും” എന്നു അവന്നു പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞു (യോഹന്നാൻ 14:19).

യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു, രണ്ടായിരം വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടുപോലും, ഉല്പത്തി 1:26 ലും സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 8:4ലും മനുഷ്യർക്കുള്ള വാഗ്ദാനം

ങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നിറവേറിയിട്ടില്ല. എങ്ങനെയായാലും, ഇപ്പോൾ, എല്ലാ മരണ ഭയവും പോയി, കാരണം യേശുക്രിസ്തു സ്വയമായി എഴുന്നേറ്റു എന്നേക്കും ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടു, മരണത്തിന്റെ താക്കോലും അവന്റെ കയ്യിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് (വെളിപ്പാട് 1:17, 18), അവൻ മുഖാന്തരം ജയം ഉണ്ടെന്നു നമുക്ക് അറിയാം. ആദ്യം ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തതു നല്ല രീതിയിൽ തന്നെ ചെയ്തു! “സകല ശത്രുക്കളെയും തന്റെ കാൽക്കീഴിലാക്കുവോളം യേശു വാഴേണ്ടതാകുന്നു. അവസാനം നീങ്ങിപ്പോകേണ്ട ശത്രു മരണമാണ്. കാരണം സകലവും അവന്റെ കാൽക്കീഴിലാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു” (1 കൊരിന്ത്യർ 15:25-27).

ആരംഭത്തിൽ സകല മനുഷ്യർക്കുമായി നൽകിയ കൃത്യമായി ഒരേ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള, യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം ആയിരുന്നു. അവനെ കൂടാതെ, ആദാമിനു ദൈവം നൽകിയ വാഗ്ദാനവും തുടർന്നു സങ്കീർത്തനക്കാരനു നൽകിയതും നിഷ്ഫലമാകുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നമുക്കു ജയം തരുന്ന ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം! അവന്റെ അത്ഭുതകരമായ പ്രവചന വചനത്തിനായി ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം!

**തള്ളിക്കളഞ്ഞ മൂലക്കല്ല്
(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 118:22, 23)**

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 118:22 പ്രവചിച്ചത് യേശു ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ കല്ലുപോലെ തള്ളപ്പെടും എന്നാണ്:

വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ല് മൂലക്കല്ലായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

യേശു ഈ പ്രവചനത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു തന്നെ യെഹൂദന്മാർ തള്ളിക്കളയും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു:

“വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായി തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഇതു കർത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചര്യവുമായിരിക്കുന്നു,” എന്നു തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? (മത്തായി 21:42).

യേശു പറഞ്ഞതുപോലെ, പത്രൊസ്, യെഹൂദ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ബാധിക്കുന്നതായി, അവരോടു പറഞ്ഞു: “വീടുപണിയുന്നവരായ, നിങ്ങൾ, തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു കോണിന്റെ മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്ന കല്ലു ഇവൻ തന്നെ” (പ്രവൃത്തികൾ 4:11).

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 118:22, 23 കൂടാതെ, മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ തന്റെ പ്രവചനത്തിൽ യേശുവിനെ കല്ലായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യേശുവിനെക്കുറിച്ചു സുവിശേഷപ്രവാചകൻ എഴുതി “യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിനു രണ്ടിനും അവൻ ഒരു ഇടർച്ചക്കല്ലും തടങ്ങൽ പാറയും യെരൂശലേം നിവാസികൾക്കു ഒരു കൂട്ടക്കും കണിയും ആയിരിക്കും, പലരും അതി

ന്മേൽ തട്ടി വീണു തകർന്നു പോകയും; കണിയിൽ കുടുങ്ങി പിടിപെടു കയും ചെയ്യും” (യെശയ്യാവു 8:14, 15).

സ്വപക്ഷമായും, യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനം ഉദ്ധരിച്ചാണ് പറഞ്ഞത്, “ഈ കല്ലിന്മേൽ വീഴുന്നവൻ തകർന്നു പോകും; അതു ആരുടെ മേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അവനെ ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു” (മത്തായി 21:44). യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞതു യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനമായിരുന്നതു കൊണ്ട് അവിടെ നിന്നവർക്കു അതിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമായി മനസ്സിലായി: “അവന്റെ ഉപമകളെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശരും കേട്ടിട്ടും, തങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറയുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു” (മത്തായി 21:45).

യിസ്രായേൽ യേശുവിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞപ്പോൾ യെശയ്യാവിന്റെ അരുളപ്പാട് നിവർത്തിയായതായി പൗലോസ് പിന്നീടു പറഞ്ഞു: “ഇതാ ഞാൻ സീയോനിൽ ഇടർച്ചകളും തടങ്ങൽ പറയും വെക്കുന്നു, ‘അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല’ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ (റോമർ 9:32, 33).

അവസാനമായി, പിന്നീട് പത്രോസ് തന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തിലും യേശുവിനെ പഴയനിയമ പ്രവചനമനുസരിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞതായി പറയുന്നു:

... വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ആ മാനുതയുണ്ട്, വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കോ “വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു തന്നെ മുലകളായി,”

“ഇടർച്ചകളും, തടങ്ങൽ പറയും ആയിത്തീർന്നു”;

അവൻ ഇടറുവാൻ കാരണം അവർ വചനം അനുസരിച്ചില്ല, അതിനായി അവരെ വെച്ചുമിരിക്കുന്നു (1 പത്രോസ് 2:7, 8).

**സ്നേഹിതനാൽ ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടും
(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 41:9)**

അബ്ശലോമിന്റെ, ഉപദേശകൻ ആയിരുന്ന അഹീഥോഫേലിനെ, പഴയ നിയമത്തിലെ യൂദാ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ദാവീദിന്റേയും അബ്ശലോമിന്റേയും കാലത്തെ അവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ വിലയിരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “... അക്കാലത്തു അഹീഥോഫേൽ പറയുന്ന ആലോചന ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുപോലെ ആയിരുന്നു; ദാവീദിനും അബ്ശലോമിനും അഹീഥോഫേലിന്റെ ആലോചനയെല്ലാം അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരുന്നു” (1 ശമുവേൽ 16:23). പലപ്പോഴും അഹീഥോഫേൽ രാജധാനിയിലെ ഭക്ഷണത്തിനു അതിഥിയായിരുന്നു. എന്നതിൽ സംശയമേയില്ല, പിന്നീട്, അവൻ ദാവീദിനു എതിരായും അബ്ശലോമിനു അനുകൂലമായും ഇരുന്നു. തന്റെ വിശ്വസ്തനായിരുന്ന കോടതിയുപദേഷ്ടാവു മറുപക്ഷം ചേർന്നതു ദാവീദ് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ തന്റെ ഹൃദയത്തെ അതു മഥിച്ചതായി, അവൻ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 41:9-ൽ പ്രകടമാക്കി. അവൻ ദൈവശ്വാസിയനായി എഴുതി, “ഞാൻ വിശ്വസിച്ചവനും, എന്റെ അപ്പം തിന്ന

വന്നുമായ എന്റെ പ്രാണ സ്നേഹിതൻ പോലും എന്റെ നേരെ കൃതികാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.”

തന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കും എന്നു യേശുവും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു സംഭവിക്കുന്നതുവരെ ദാവീദിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്ന് ദാവീദ് സ്വപ്നമായി, അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതിനു വിപരീതമായി, ആരംഭത്തിൽ തന്നെ യേശു (യോഹന്നാൻ 6:64) തന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒരാൾ തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്നു അറിയുകയും, അതു സംഭവിക്കുന്നതിനു മുൻപു വെളിപ്പെടുത്തി തന്റെ ദൈവികത്വം ശിഷ്യന്മാർക്കു വീണ്ടും ഉറപ്പാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു:

നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു ഞാൻ പറയുന്നില്ല; ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ഞാൻ അറിയുന്നു. “എന്നാൽ എന്റെ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്റെ നേരെ കൃതികാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.” എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിനു നിവൃത്തി വരേണ്ടതാകുന്നു, അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തന്നെ മശിഹാ എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതു സംഭവിക്കും, മുമ്പേ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു (യോഹന്നാൻ 13:18, 19).

തന്റെ മുന്നറിവു ദൈവികത്വത്തിന്റെ തെളിവാണ് യേശു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണ്.

ഒറ്റിക്കൊടുത്തു കിട്ടിയ ദ്രവ്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞു (സെഖര്യാവു 11:13)

യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ ലഭിച്ച ദ്രവ്യം അവൻ രക്തവിലയെന്നു കണ്ടു തള്ളിക്കളയുമെന്നു സെഖര്യാവു പ്രത്യേകമായി പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നു: “അങ്ങനെ ഞാൻ ആ മുപ്പതു വെള്ളിക്കൊഴു വാങ്ങി യഹോവയുടെ ആലയത്തിലെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു” (സെഖര്യാവു 11:13).

പരോക്ഷമായി, ഈ പുരാതന പ്രവചനം നിറവേറുന്നതായി മത്തായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.²

അവനെ ശിക്ഷക്കു വിധിച്ചു, എന്നു അവനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യൂദാ, കണ്ടു അനുതപിച്ചു, ആ മുപ്പതു വെള്ളിക്കൊഴു മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും മുപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ മടക്കിക്കൊണ്ടു വന്നു, ഞാൻ കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ പാപം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു, അതു ഞങ്ങൾക്കു എന്ത്? നീ തന്നെ നോക്കി കൊൾക എന്നു അവർ പറഞ്ഞു, “അവൻ ആ വെള്ളിക്കൊഴു മന്ദിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു, ചെന്നു കെട്ടി ഞാനു ചത്തു കളഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതന്മാർ ആ വെള്ളിക്കൊഴു എടുത്തു: ഇതു രക്ത വിലയാകയാൽ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു കൂടി ആലോചിച്ചു,” പരദേശികളെ കൂഴിച്ചിടുവാൻ അതുകൊണ്ടു കുശവന്റെ നിലം വാങ്ങി. ആകയാൽ ആ നിലത്തിനു ഇന്നുവരെ രക്ത നിലം എന്നു പേർ പറയുന്നു ... “യിസ്രാ

യേൽ മക്കൾ വിലമതിച്ചവന്റെ വിലയായ മുപ്പതുവെള്ളിക്കാൾ അവർ എടുത്തു. കർത്താവു എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ കുശവന്റെ നിലത്തിനു വേണ്ടി കൊടുത്തു” എന്നു യിരെമ്യാ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതിനു അന്നു നിവൃത്തി വന്നു (മത്തായി 27:3-10).

യൂദായുടെ പണം കുശവന്റെ നിലം വാങ്ങുവാൻ ഉപയോഗിച്ചു. “കുശവന്റെ നിലം” കുശവന്മാർ മുൻപു ഉപയോഗിച്ചതും, അറിയ - പ്പെട്ടിരുന്നതും ആയേക്കാം. ഒരു പക്ഷെ കളിമണ്ണ് എടുത്തു തീർന്നതുകൊണ്ട്, സ്ഥലം വില കുറച്ചും കിട്ടിയിരിക്കാം.³

സെഖര്യാവിന്റെ പ്രവചനം മത്തായിയുടെ വിവരണത്തിൽ യിരെമ്യാവു എന്നു വിവിധ തർജ്ജിമകളിൽ കാണുവാനിടയായത് അതിശയിപ്പിച്ചേക്കാം. ഒരു പക്ഷെ യിരെമ്യാവും വാക്കാൽ ആ പ്രവചനം നടത്തിയിരിക്കാം, പക്ഷെ അവൻ എഴുതിയിട്ടില്ല. കൂടുതൽ സാധ്യത, സെഖര്യാവു എഴുതിയ പ്രവചനമായിരിക്കാം വിവരിച്ചത് എന്നതിനാണ്.

എന്തുകൊണ്ട്, പിന്നെ, മത്തായി ആ പ്രവചനം തെറ്റായ ലേഖകനു നൽകിയതാണോ? വാസ്തവത്തിൽ, മത്തായി അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല. അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെട്ട് ശ്വാസീയനായിരുന്നതുകൊണ്ട് തെറ്റു സംഭവിക്കയില്ല (യോഹന്നാൻ 14:26; 16:13). കൂടാതെ, അവൻ അത്തരം തെറ്റു പറഞ്ഞാൽ, അന്നത്തെ ആദ്യകാല യെഹൂദന്മാരായ അവിശ്വാസികൾ അവന്റെ തെറ്റിനെ പൊക്കിപിടിച്ചു മുതലെടുക്കുമായിരുന്നു. അത്തരം അക്രമം നടന്നിട്ടില്ല.

തർജ്ജിമകളിൽ എങ്ങനെ തെറ്റു കടന്നു വന്നു? മത്തായിയുടെ ആരംഭ എഴുത്ത് ഉള്ളതായി അറിവില്ല. ലഭ്യമായതു പകർത്തെഴുത്തുകളാണ്, മത്തായി എഴുതിയ ശേഷമുള്ളവയാണ്. ഏറ്റവും മുൻപു പകർത്തിയെഴുതിയവ, പഴയ നിയമ തിരുവെഴുത്തുകൾ അറിയേണ്ടതുപോലെ, അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരാകാം ചില പകർപ്പെഴുത്ത് നടത്തിയത്. അവർ തങ്ങളുടെ അശ്രദ്ധയാൽ “സെഖര്യാവു എന്നതിനു പകരം” “യിരെമ്യാവു” എന്നു എഴുതിയതാകാം. പിന്നീടുള്ള പകർത്തെഴുത്തുകൾ ആ തെറ്റുതിരുത്തുവാനും മടിച്ചിരിക്കാം.

ചില പുരാതന പകർപ്പിൽ “യിരെമ്യാവു” എന്നതിനു പകരം മത്തായി 27:9-ൽ “സെഖര്യാവു” എന്നാണ്. ഒരുപക്ഷെ ഇതായിരിക്കാം മത്തായിയുടെ ആരംഭ എഴുത്തിന്റെ തർജ്ജിമ. കൂടാതെ, ചില പുരാതന എഴുത്തുകളിൽ മത്തായി 27:9 പറയുന്നതു പേർപറയാതെ “പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം,” എന്നു മാത്രം എന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ പകർത്തെഴുത്തുകാർ ഒരു പക്ഷെ മത്തായി ശരിക്കു എഴുതിയതു പകർത്തിയതാകാം ഈ വിവരണത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ എന്തായാലും⁴, ഒറ്റിക്കൊടുത്തു കിട്ടിയ പണത്തിന്റെ ഉപയോഗം ശ്രദ്ധേയമത്രെ.

**അവന്റെ വസ്ത്രം പകർത്തെടുത്തു
(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 22:18)**

പഴയ നിയമ പ്രവചനങ്ങളിൽ ചിലതിനു രണ്ട് അർത്ഥമുണ്ടായിരുന്നു

- സമീപവും വിദൂരവും, നേരിട്ടും പരോക്ഷമായതും, പ്രാഥമികവും രണ്ടാമത്തേതും. മറ്റുള്ളവ അർത്ഥമാക്കുന്നത് യേശുവിനെ കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം എന്ന അർത്ഥം മാത്രം. ഉദാഹരണമായി, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 22:18 പരിഗണിക്കുക: “എന്റെ വസ്ത്രം അവർ പകുത്തെടുത്തു, എന്റെ അങ്കി കായി അവർ ചീട്ടിടുന്നു.” വളരെ കൃത്യമായ പ്രവചനങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. ഇതു ക്രൂശീകരണത്തിനു നാലു പടയാളികൾ ഉൾപ്പെടും എന്ന മുന്നറിവുകളും, യേശു അഞ്ചു വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കും എന്ന മുന്നറിവു നൽകുന്നു. നാലു വസ്ത്രങ്ങൾ പടയാളികൾക്കു വളരെ എളുപ്പത്തിൽ പകുത്തെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു, പക്ഷെ അഞ്ചാമത്തെ വസ്ത്രം അവർക്കു പ്രശ്നമുണ്ടാക്കി. ധരിക്കാവുന്ന ഒരു വസ്ത്രം നാലായി കീറിയാൽ അതു ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റാതെ വരും. ഒന്നായിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആർക്കെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കാമല്ലോ എന്നു കരുതി, ആലോചിച്ചു നല്ല തീരുമാനമെന്ന നിലയിൽ ആർക്കു വരുമെന്നു ചീട്ടിടാം, എന്നു വിചാരിച്ചു അങ്ങനെ ചെയ്തു:

പടയാളികൾ, യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച ശേഷം, അവന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു ഓരോ പകായിട്ടു നാലു പകാക്കി, അങ്കിയും എടുത്തു അങ്കിയോ തുന്നൽ ഇല്ലാതെ മേൽ തൊട്ടു അടിയോളം മുഴുവനും നെയ്തതായിരുന്നു; “ഇതു കീറരുത്, ആർക്കു വരും എന്നു, ചീട്ടിടുക”; എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. “എന്റെ വസ്ത്രം അവർ പകുത്തെടുത്തു, എന്റെ അങ്കിക്കായി ചീട്ടിട്ടു” എന്ന തിരുവെഴുത്തിനു ഇതിനാൽ നിവൃത്തി വന്നു. പടയാളികൾ അങ്ങനെ ഒക്കെയും ചെയ്തു (യോഹന്നാൻ 19:23, 24).

മനുഷ്യരുടെ ഒരു നിന്ദ (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 22:6)

ചിലപ്പോൾ - ശിമെയി ശപിച്ചുകൊണ്ടു കല്ലെറിയുകയും (2 ശമുവേൽ 16:5, 6) യിശ്ശായിയുടെ മകനായ ദാവീദിന്റെ അടുക്കലേക്കു - ഓടി വന്നു വിലപിച്ചപ്പോൾ, അവനു തോന്നിക്കാണും, “ഞാൻ മനുഷ്യരുടെ ധിക്കാരവും ജനങ്ങളുടെ നിന്ദയും” ആയി എന്ന് (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 22:6). അവൻ പറഞ്ഞു,

എന്നെ കാണുന്നവരൊക്കെയും എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നു; അവർ അധരം മലർത്തി, തല കുലുക്കുന്നു, “യഹോവയിങ്കൽ നിന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്ക; അവൻ അവനെ രക്ഷിക്കട്ടെ, അവൻ അവനെ വിടുവിക്കട്ടെ; അവനിൽ പ്രസാദവുമുണ്ടല്ലോ” (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 22:7, 8).

ദാവീദിന്റെ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട പിൻഗാമിയും അതുപോലെ “മനുഷ്യരുടെ ധിക്കാരവും ജനങ്ങളുടെ നിന്ദയും ആയി” അവനെ ക്രൂശിൽ തറച്ചപ്പോൾ ഇതു നിറവേറി:

കടന്നു പോകുന്നവർ തല കുലുക്കി അവനെ ദുഃഖിച്ചു, “... മന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നു നാൾ കൊണ്ടു പണിയുന്നവനേ, നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്ക, ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവാ” എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ തന്നെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും, ശാസ്ത്രീമാരും മുപ്പന്മാരും, പരിഹസിച്ചു. “ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായെന്നു; എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി വരട്ടെ, എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കാം അവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; അവനു ഇവനിൽ പ്രസാദം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ വിടുവിക്കട്ടെ ‘ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ’ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ” (മത്തായി 27:39-43).

ദാഹിക്കുന്നവൻ (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 69:21)

ഭയങ്കര പീഡന സമയത്ത്, സഹായിക്കുന്നവർക്കായി നോക്കിയതു വ്യർത്ഥമായി. അവന്റെ ശത്രുക്കൾ അവനെ പട്ടിണിക്കിട്ടു, അവന്നു ദാഹവുമുണ്ടായി. പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട്, അവന്നു, വിലപിക്കുന്നവർക്കു കൊടുത്ത *ഹാര്യത്ത്*, ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുത്തു; പക്ഷെ അതിനു കൈപ്പുരസമായിരുന്നു. മനുഷ്യർക്കു എത്ര ക്രൂരമാകാൻ കഴിയും! പിന്നെ, വെള്ളത്തിനു പകരം, അവർ അവന്നു കൊടുത്തതു ചൊറുക്കയായിരുന്നു: “അവർ എനിക്കു തിന്നുവാൻ കൈപ്പു തന്നു എന്റെ ദാഹത്തിനു അവർ ചൊറുക്ക കുടിപ്പാൻ തന്നു” (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 69:21).

പീഡനമേറ്റ മറ്റൊരാൾ, നസറേത്തുകാരനായ യേശുവായിരുന്നു. അവൻ ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിയിടുന്നശേഷം, സ്പഷ്ടമായി (ഏതാണ്ട് കാലത്ത് ഒമ്പതുമണി), അവനെ പരീക്ഷിക്കുവാനായി അവർ വീഞ്ഞ് നല്കി. ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകളെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു നല്കുന്നതാണ് അത്; കണ്ടിവെണ്ണ കലക്കിയ വീഞ്ഞായിരുന്നു (മർക്കൊസ് 15:23), കണ്ടിവെണ്ണയും കൈപ്പുനീരും യേശു അതു കുടിക്കാതിരുന്നതിൽ അതിശയിക്കാതില്ല. ദാവീദിനെ പിന്തിരിച്ചുവെക്കുന്ന പോലെ, അവനെ ക്രൂശിച്ചവരും, അവന്റെ വേദന, മുറിവിൽ ഉപ്പുതേക്കുന്നതുപോലെ കഠിനമാക്കി.

ആറുമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഏതാണ്ട് മൂന്നു മണികഴിഞ്ഞു, താൻ മരിക്കുമെന്നു യേശു അറിഞ്ഞു (യോഹന്നാൻ 19:28) സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 69:21 ന്റെ ഒരു ഭാഗം നിറവേറാനിരിക്കുന്നേയുള്ളൂ എന്നും യേശു അറിഞ്ഞിരുന്നു: “തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിനു അവർ അവന്നു കണ്ടിവെണ്ണയും ചൊറുക്കയും ചേർത്തു കൊടുത്തു” (യോഹന്നാൻ 19:28), ആരെങ്കിലും തനിക്കു കുടിക്കുവാൻ കൊണ്ടു വരും എന്നു കരുതി അവൻ ഉറക്കെ പറഞ്ഞു “എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു.” ഈ സമയത്തു വിലകുറഞ്ഞ, വീഞ്ഞായ ചൊറുക്കയാണ് അവന്നു കൊടുത്തത് ഒരു സ്പോഞ്ചു പുളിചവീഞ്ഞ്, യേശുവിന്റെ ചുണ്ടോടു അടുപ്പിച്ചു; അവൻ അതിൽ നിന്നു രുചിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അവനിൽ നിന്നു അവസാനത്തെ വാക്കും വന്നു “നിവൃത്തിയായി”; പിതാവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ തൃക്കരങ്ങളിൽ തരുന്നൂ (യോഹന്നാൻ 19:30; ലൂക്കൊസ് 23:46).

**ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ
(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 40:6-8)**

മൃഗയാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം യിസ്രായേലിനോടു കല്പിച്ചിരുന്നു (ലേവ്യാപുസ്തകം 16). അവയിൽ അവൻ (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 51:19). ആരാധകർ ദൈവത്തെയും (ആവർത്തന പുസ്തകം 10:12, 13). അയൽക്കാരെയും സ്നേഹിച്ചപ്പോൾ (ലേവ്യാപുസ്തകം 19:18; മീഖാ 6:6-8 നോക്കുക) പ്രസാദിച്ചിരുന്നു. എങ്ങനെയായാലും, വ്യക്തിപരമായ സ്നേഹ, സമർപ്പണമോ, നിർമ്മലതയോ, താഴ്മയോ ഇല്ലാതെ ഏതു മൃഗയാഗം അർപ്പിച്ചാലും അതു യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധൻ ക്ലേശമായി കണ്ടിരുന്നു (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 51:16, 17; യെശയ്യാവു 1:11-17; യിരെമ്യാവു 6:20; 7:22, 23; ആമോസ് 5:22-24). പൂർണ്ണ സമർപ്പണം എന്ന തത്വം, മൃഗത്തിലും ആരാധകനിലും ഉണ്ടാകണം, ഉണ്ടാകണം എന്നതു സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 40:6-8 വിവരിക്കുന്നു:

ഹനനയാഗവും ഭോജനയാഗവും നീ ഇഷ്ടിച്ചില്ല, നീ ചെവികളെ എനിക്കു തുളച്ചിരിക്കുന്നു; ഹോമയാഗവും പാപയാഗവും ചോദിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു, “ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു; പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നു: എന്റെ ദൈവമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഞാൻ പ്രിയപ്പെടുന്നു നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നു.”

വ്യക്തിപരമായ നിർമ്മലതയോ, സമർപ്പണമോ ഇല്ലാതെയുള്ള യാഗങ്ങളും ഭോജനയാഗങ്ങളും ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്ത ദഹനയാഗവും പാപയാഗവും, കാപട്യമുള്ള ആരാധനകൻ ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നില്ല. പിന്നെ, ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ, ആരാധകർ അതു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു നല്കണമെന്നാണ് ദൈവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 40-ൽ ചിത്രീകരിച്ചു പറഞ്ഞു, “ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു” ആ അക്ഷരിക തീരുമാനം ന്യായപ്രമാണ പുസ്തകത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് (ആവർത്തനപുസ്തകങ്ങൾ 10:12, 13; 30:9, 10). ശരിയായ ലക്ഷ്യത്തിൽ, തുറന്ന ഹൃദയത്തോടും തുറന്ന വായോടും കൂടെ, അവൻ തന്നെത്താൻ തയ്യാറായി: “എന്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു, നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നു.” അത്തരം ആരാധകനും സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 40 എഴുതിയവനും ആയ ദാവീദ്, ദൈവത്തിനു അർപ്പിച്ചതു മൃഗയാഗത്തേക്കാൾ അധികം ആയിരുന്നു.

എങ്ങനെയായാലും, ആത്മാർത്ഥതയോടെ മൃഗയാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചാലും, അവ പാപങ്ങളെ നീക്കിയിരുന്നില്ല (എബ്രായർ 10:3, 4). അതു കണക്കിടുന്ന നാൾ നീട്ടിവെക്കാനേ പര്യാപ്തമായിരുന്നുള്ളൂ (എബ്രായർ 10:1, 2). അതുകൊണ്ട് സർവ്വ ലോകത്തിന്റേയും എത്തിച്ചേരൽ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 40:6-8ന്റെ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ദൈവേഷ്ടം ആത്മാർത്ഥതയോടെയും, നിർമ്മലതയോടെയും ചെയ്തതുമാത്രമല്ല, അതിൽ കൂടുതലായി: അവൻ ഒരു മനുഷ്യ

ശരീരം തന്നെ അർപ്പിച്ചു (എബ്രായർ 10:5).

ഏതൊരു പഴയനിയമ ആരാധകനും ഊഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനു പരിയായും വ്യത്യസ്തമായും, ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ യേശു നമുക്കു വേണ്ടി യാഗമായിത്തീർന്നു. ലോകസ്ഥാപനത്തിനു അടിസ്ഥാനം ഇടു ന്നതിനു മുൻപു (1 പത്രോസ് 1:18-20), അവൻ തന്റെ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞു, “ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു; (പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്തെങ്കിലും എഴു തിയിരിക്കുന്നു) ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഞാൻ വരുന്നു എന്നു അവൻ പറയുന്നു” (എബ്രായർ 10:7). യേശുവിനു ഒരു മാനുഷ ശരീരം ഒരുക്കി കൊടുത്തപ്പോൾ, അവൻ അതു സ്വയമായി ക്രൂശിൽ അർപ്പിച്ചു. അതിന്റെ സന്തോഷകരമായ ഫലം, ഇപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനി കൾക്കു സന്തോഷത്തോടെ പറയാം, “ആ ഇഷ്ടത്തിൽ നാം യേശു ക്രിസ്തു ഒരിക്കലായി കഴിച്ച ശരീരയാഗത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” (എബ്രായർ 10:10).

**സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർക്കുന്നവൻ
(ഉല്പത്തി 3:15)**

സ്ത്രീയുടെ സന്തിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, ദൈവം സർപ്പത്തോടു “അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും, നീ അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കും” (ഉല്പത്തി 3:15). ഇവിടെ പറയുന്നതു മനുഷ്യരും പാമ്പുകളും തമ്മിലുള്ള സ്വാഭാവിക ശത്രുതയെയാണെന്നു കരുതാൻ പ്രയാസമാണ്. സാന്താന്റെ വക്താവായിരുന്നു സർപ്പം എന്നു വ്യക്തമായി തോന്നുന്നു (“പിശാചും സാന്താനും, എന്ന മഹാസർപ്പമായ പഴയ പാമ്പു; വെളിപ്പാട് 12:9). ആങ്ങ നെയാണെങ്കിൽ, പിശാചും സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയും തമ്മിലുള്ള ശത്രുത ദൈവം മൂന്നറിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയുടെ ആദ്യ ഉദാഹരണം ആയ, കയീൻ, പിശാചുമായി ഏറ്റു മുട്ടൽ നടത്തിയില്ല. മരിച്ചു, കയീൻ പാപം തന്നിൽ വാഴുവാൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, പിശാചിനു കീഴ്പ്പെടുകയാണുണ്ടായത് (ഉല്പത്തി 4:7). കയീൻ പിശാചിൽ നിന്നു ഉളവൻ ആയിരുന്നു (1 യോഹന്നാൻ 3:12); അതിന്റെ ഫലമായി, സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർക്കുമെന്നു പറഞ്ഞ സ്ത്രീയുടെ സന്തതി അവൻ അല്ലായിരുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ സ്ത്രീയുടെ സന്തതിക്ക് ഉദാഹരണം, ഹാബേൽ ആയിരുന്നു, അവൻ ലോകത്തിന്റെ വഞ്ചകനുമായി ആത്മീയമായി ഏറ്റുമുട്ടി വിജയിച്ചു. അവൻ സർപ്പത്തിന്റെ ആത്മീയ തല തകർത്തു, തന്റെ സന്തജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അത്. ഒരു പക്ഷെ സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയുടെ കുതികാൽ തകർത്തതാകാം അവന്റെ ജീവൻ നഷ്ടമാക്കിയത്. സ്ത്രീയുടെ “ദൈവഭക്തനായ സന്തതി” ആയിരുന്നു ഹാബേൽ (മലാഖി 2:15 നോക്കുക).

ദൈവത്തിനു വേണ്ടി പിശാചിനോടു എതിർത്തു ജീവിക്കുന്ന ഓരോ ഉദാഹരണവും, ആ നടപടിയിൽ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഏല്ക്കുന്നതും, ഉല്പത്തി 3:15 ന്റെ ഭാഗികമായ നിവൃത്തികരണം ആണ്. എങ്ങനെയായാലും, അത്തരം ഏറ്റവും അർത്ഥവത്തും വിജയകരവുമായ ജീവിതം യേശുവിന്റേതായിരുന്നു. സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയായി (ഗലാത്യർ 4:4), അവൻ

ഹവ്വയുടെ പിൻഗാമിയായിരുന്നു (ലൂക്കോസ് 3:23-38; ഉല്പത്തി 3:20). അതിൽ അവൻ ഭൗതിക മരണവും അനുഭവിച്ചു, സാത്താൻ അവന്റെ കൃതികാൽ തകർത്തു എന്നു പറയാം; പക്ഷെ ആ മരണ നടപടിയിൽ, മരണത്തിന്റെ ശക്തിയുള്ളവനെ അതായത്, പിശാചിനെ യേശു നശിപ്പിച്ചു (എബ്രായർ 2:14). ഇന്നു മരണത്തിന്റേയും പാതാളത്തിന്റേയും താക്കോൽ യേശു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു (വെളിപ്പാട് 1:18). സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർത്തുകൊണ്ട്, സുവിശേഷത്താൽ നിത്യ ജീവനും അക്ഷയതയും (2 തിമൊഥെയോസ് 1:10), വരുത്തി അവൻ മരണത്തെ നീക്കം ചെയ്തു.

ഓരോ നീതിമാനും ആത്മീയമായി സാത്താന്റെ തല തകർക്കുന്ന മാതൃകയാണ്, പക്ഷെ യേശു മാത്രമെ മരണത്തെ തകർത്തുള്ളൂ. ആ അർത്ഥത്തിൽ, യേശു മാത്രമാണ് ഉല്പത്തി 3:15 നിറവേറ്റിയത്. ഈ കാര്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ പ്രത്യേകതയാൽ, ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ ദീർഘകാലമായി ഉല്പത്തി 3:15 “പ്രോട്ടെവാഞ്ചലിയം” മശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യമായുള്ള അറിയിപ്പായി എടുത്തിരിക്കുന്നു. പുതിയ നിയമ എഴുത്തുകാർ ആരും ഉല്പത്തി 13:5 നേരിട്ടു യേശുവിനെ ബാധിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, അതു അത്ഭുത സന്ദേശത്തിൽ പ്രത്യേകം കീരണങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്നു. സാത്താനെതിരായി അതു പ്രവചനപരമായ പ്രത്യേകതയും വിജയവും നൽകുന്നു: “പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അഴിപ്പാൻ, തന്നെ ദൈവ പുത്രൻ പ്രത്യക്ഷനായി” (1 യോഹന്നാൻ 3:8).

**വിജയിയായ പാപ - വാഹകൻ
(യെശയ്യാവ് 53)**

വാസ്തവത്തിൽ എട്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുൻപു, യെശയ്യാവു യേശുവിന്റെ തേജസ്സു കണ്ടു “അവനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു” (യോഹന്നാൻ 12:41). യെശയ്യാവു 53 നോക്കിയാൽ വായനക്കാർ ചിന്തിച്ചതു പ്രവചനമല്ല, ചരിത്രമാണ് എന്നു വ്യക്തമാകും. യേശുവിനെ കാണുവാൻ അവിശ്വാസികൾ ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കിടയിലും, മരിച്ചവർക്കിടയിലും നോക്കുകയുണ്ടായി (മോശെ, ഊസ്സീയാവു, സെറുബാബേൽ, സിദെക്കിയാവു, യെശയ്യാവു, യെഹോയാഖീൻ, യിസ്രായേൽ തുടങ്ങിയവർ) ആ പ്രസ്താവനകൾ; യോജിക്കുമോ എന്നവർ നോക്കി. കൂടാതെ, യേശുവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും യെശയ്യാവു 53 പറയുന്നതായി കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. യേശുവിനെ കണ്ട പ്രവാചകൻ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന വിശദാംശങ്ങൾ പ്രവചിക്കുകയുണ്ടായി:

1. നിന്ദിക്കപ്പെട്ടു
(53:3; നോക്കുക മത്തായി 27:39-43)
2. ദുഃഖിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
(53:3; നോക്കുക മത്തായി 26:38)
3. വ്യസന പാത്രമായി
(53:3; നോക്കുക എബ്രായർ 4:15)
4. സ്വന്തജനത്താൽ ആദരിക്കപ്പെട്ടില്ല
(53:3; നോക്കുക യോഹന്നാൻ 1:10, 11)

5. മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി കുഴപ്പം - വഹിച്ചവൻ
(53:4; നോക്കുക മത്തായി 8:16, 17)
6. വഞ്ചന ഇല്ലാതെ
(53:9; നോക്കുക 1 പത്രോസ് 2:22)
7. പീഡിതരുടെ മുമ്പിൽ മിണ്ടാതിരുന്നു.
(53:7; നോക്കുക മത്തായി 26:63, 27:12, 14)
8. മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി അടി - കൊണ്ടു
(53:5 നോക്കുക 1 പത്രോസ് 2:24, 25)
9. മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി അകൃത്യങ്ങൾ വഹിച്ചവൻ
(53:5, 12; നോക്കുക 1 കൊരിന്ത്യർ 15:3; 2 കൊരിന്ത്യർ 5:21; എബ്രായർ 9:28; റോമർ 4:25)
10. അതിക്രമക്കാരോടു കൂടെ എണ്ണി
(53:12; ലൂക്കോസ് 22:37)
11. അതിക്രമക്കാർക്കു പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നവൻ
(53:12; നോക്കുക ലൂക്കോസ് 23:34)
12. നീതി നഷ്ടമാക്കിയിരുന്നു
(53:8; നോക്കുക ലൂക്കോസ് 27:24)
13. ധനികന്മാരോടു കൂടെ അടക്കപ്പെട്ടു
(53:9; നോക്കുക മത്തായി 27:57-60)
14. മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
(53:10; നോക്കുക മർക്കോസ് 16:9)
15. ഉയർത്തുകയും മഹാനാരോടുകൂടെ ആദരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു (53:12; നോക്കുക ഫിലിപ്പിയർ 2:9-11)

ഒരു ഗവൺമെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഐത്യോപ്യൻ ഫിലിപ്പോ സിനോടു യേശുവാ 53-ൽ പ്രവാചകൻ അതു തന്നെക്കുറിച്ചോ അതോ മറ്റു വല്ലവരെ കുറിച്ചോ ആണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചു. സുവിശേഷകന്റെ ഉത്തരം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്: “ഫിലിപ്പോസ് അവന്റെ വായ് തുറന്നു, ഈ തിരുവെഴുത്ത് ആധാരമാക്കി അവനോടു യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ തുടങ്ങി” (പ്രവൃത്തികൾ 8:35). അവന്നു വായി തുറക്കാതെ ആ തിരുവെഴുത്തു മറ്റാരെയെങ്കിലും കുറിച്ചുള്ളതാണെന്നു പ്രസംഗിക്കാമായിരുന്നു.

വിജയിയായവൻ (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 68:18)

ജയിക്കുന്ന രാജാവായിട്ടാണ് ദൈവത്തെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 68:18-ൽ മനോഹരമായ, ആലങ്കാരിക ഭാഷയിൽ, ദാവീദ്, വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആദരവിന്റെ ഉന്നത സ്ഥാനത്തേക്കു കയറി, യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സൈന്യത്തെ നയിക്കുകയും, ആരാധകരിൽ നിന്നും അവൻ ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും:

നീ ഉയരത്തിലേക്കു കയറി, ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോയി;
യാഹ് എന്ന ദൈവം അവിടെ വസിക്കേണ്ടതിനു നീ മനുഷ്യരോടു

കാഴ്ച വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

അതുപോലെ, യേശുവും, കല്ലറയിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടും, അവന്റെ തടവു കാരായ, മരണത്തെയും, പാതാളത്തെയും, കല്ലറയെയും അവൻ ജയിച്ചു! ലോകത്തിന്റെ നിർണ്ണായകമായ യുദ്ധത്തിൽ, സാത്താൻ പിടിച്ചു വെച്ച കല്ലറകളെ തടുത്തുവെച്ചതിനെ അവർ പാഴാക്കി: പിശാചിന്നുണ്ടായിരുന്ന മരണശക്തി, അതായത് നിത്യമരണം (എബ്രായർ 2:14), സുവിശേഷം മുഖാന്തരം അവൻ നിത്യജീവനും അക്ഷയതയും വരുത്തി (2 തിമൊഥെയോസ് 1:10). പിന്നെ അവനു വിജയത്തോടെ, “[ഞാൻ] മരിച്ചവനായിരുന്നു; എന്നാൽ ഇതാ, എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു, മരണത്തിന്റെയും പാതാളത്തിന്റെയും താക്കോൽ എന്റെ കൈവശമുണ്ട്” (വെളിപ്പാട് 1:18). ഈ ലോകത്തിന്റെ അധികാരങ്ങളെയും ശക്തികളെയും നീക്കം വരുത്തിട്ട്, അവന്റെ മഹത്വകരമായ വിജയം പരസ്യമായ കാഴ്ച രാക്കി (കൊലൊസ്യർ 2:15).

ആ വിജയത്തിനു ശേഷമാണ് മനുഷ്യരുടെ മരണഭയം നീങ്ങിയത് (എബ്രായർ 2:15). ആ തുറന്ന മനുഷ്യരുടെ മർത്യതയിന്മേലുള്ള കർത്തു ത്വത്തിനുശേഷം മാത്രമാണ്, മനുഷ്യനു കല്ലറ തുറന്നു മരണത്തെ ജയിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു, “ഹേ മരണമേ, നിന്റെ ജയം എവിടെ? ഹേ മരണമേ, നിന്റെ വിഷമുള്ള എവിടെ?” (1 കൊരിന്ത്യർ 15:55). ഇപ്പോൾ അവർക്കു ഉറക്കെ പറയാം, “ക്രിസ്തുയേശു മുഖാന്തരം ജയം നല്കുന്ന, ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം” (1 കൊരിന്ത്യർ 15:57). ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ആ അന്തിമ ജയത്തിനായി കാത്തിരിക്കാം, അപ്പോൾ “മരണം നീങ്ങി ജയം വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയ വചനം നിവൃത്തിയാകും” (1 കൊരിന്ത്യർ 15:54).

യേശു നമുക്കു ചെയ്തതനുസരിച്ചു, മനുഷ്യരിൽ നിന്നു ദൈവത്തിനു അനുമോദനവും, നന്ദിയും പുകഴ്ചയും ലഭിച്ചു. ദാവീദിന്റെ പഴയനിയമ വാക്കുകളെ മാറ്റി അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് എഫെസ്യർ 4:8-ൽ, പ്രായോഗികമാക്കി പറയുന്നുണ്ട്. ദാനങ്ങൾ ലഭിച്ചു എന്നതിനു പകരം യേശു ദാനങ്ങളെ കൊടുത്തു എന്നാണ് പറയുന്നത്. മരണത്തെ - കീഴ്പ്പെടുത്തിയ മശിഹാ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം, ദൈവത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്തിരുന്നവൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു, മനുഷ്യർക്കു ദാനങ്ങളെ കൊടുത്തു.

പ്രത്യേകമായി, അവന്റെ സ്ഥാനാപതികളായ അപ്പൊസ്തലന്മാരെ, കൈവെച്ചു അത്ഭുതവരങ്ങൾ പകുത്തു കൊടുക്കുവാൻ ശക്തീകരിച്ചു. ഈ വരങ്ങൾ ലഭിച്ചു ഉപയോഗിച്ചവർ പ്രവാചകന്മാരായും, സുവിശേഷകന്മാരായും, ഇടയന്മാരായും, ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായും സേവ ചെയ്തു (എഫെസ്യർ 4:8-13). ഈ വിവിധ വരങ്ങൾ പകർന്നു കൊടുത്ത് (1 കൊരിന്ത്യർ 12:4-11). സുവിശേഷത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയും ദൈവ ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനും ആത്മീക വർദ്ധനവു നടത്തുന്നതിനും സഹായിച്ചു (എബ്രായർ 2:1-4; റോമർ 12:3-8).

ഈ വരങ്ങൾ ഹ്രസ്വ - കാലത്തേക്കുള്ളവയായിരുന്നു, സകല സത്യവും വരുന്നതുവരെ, വെളിപ്പാട് പൂർണ്ണമായും അറിയപ്പെടുന്നതുവരെ, മാത്രമായിരുന്നു (യോഹന്നാൻ 16:13; 1 കൊരിന്ത്യർ 13:8-13). എങ്ങനെയായാലും, ഒന്നാം - നൂറ്റാണ്ടിലെ, താല്ക്കാലിക കാല

യളവിൽ, അവർ ദൈവികമായ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റി പ്രസംഗിച്ചു വചനം ഉറപ്പിക്കുകയുണ്ടായി (മർക്കൊസ് 16:17-20). കർത്താവിനെ കർത്താവും രാജാവിരാജാവും ആയവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു, ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യർക്ക് അത്ഭുത ശക്തിയും ദാനങ്ങളും പകുത്തു കൊടുത്തു.

**വിലയേറിയ മൂലക്കല്ലു
(യെശയ്യാവു 28:16)**

മിക്ക യെഹൂദന്മാർക്കും, ക്രിസ്തു, വീടിന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്ത കല്ലായി, തള്ളിക്കളഞ്ഞവൻ ആയിരുന്നു, എന്നാൽ മറുപടിയെടുത്ത അവനെ പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു വിലയേറിയ മൂലക്കല്ലാക്കി. യെശയ്യാവു ഈ പ്രവചനം നടത്തി:

അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, “ഇതാ ഞാൻ സീയോനിൽ ഉറപ്പുള്ള അടിസ്ഥാനക്കല്ലെ ഇട്ടിരിക്കുന്നു, വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഓടിപ്പോകയില്ല...” (യെശയ്യാവു 28:16).

ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ആയി തന്റെ ദൈവികത്വത്തെ ചിത്രീകരിച്ചു കൊണ്ടു യേശു പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞു, “... ഈ പാറമേൽ [പത്രോസിന്മേൽ, അല്ലാ, എന്നാൽ പത്രോസ് പറഞ്ഞ അടിസ്ഥാന പ്രസ്താവനയിന്മേൽ], ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും” (മത്തായി 16:18). പാപം പോക്കിയ ആളുകൾ എന്ന സ്ഥാപനത്തിനു പിൻബലമാകുവാൻ - ഒരു മാനുഷ അടിസ്ഥാനവും - പത്രോസിന്റേയോ മറ്റേതൊരു മനുഷ്യന്റേയോ - അടിസ്ഥാനം മതിയാകുന്നതല്ല. “യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനം അല്ലാതെ, മറ്റൊന്നു ഇടുവാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല” (1 കൊരിന്ത്യർ 3:11). തന്റെ സഭ പണിയുവാൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, മുഖ്യകല്ലു - ഏക ആരാധകർ, ശോധന കഴിച്ചതും വിലയേറിയതുമായ മൂലക്കല്ലു - യേശു മാത്രം ആയിരുന്നു (എഫെസ്യർ 2:20).

ഈ കാര്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ വിലയേറിയ മൂലയെ സൂചിപ്പിച്ചു പത്രോസ് യെശയ്യാവ് 28:16 ഉദ്ധരിക്കുകയുണ്ടായി. അവൻ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലായി തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചില്ല കാരണം ആ സ്ഥാനത്തു അവനു യേശുവിനെ അല്ലാതെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠവും മാനുവുമായോരു, മൂലക്കല്ലു സിയോനിൽ ഇടുന്നു, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചു പോകയില്ല”: എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ കാണുന്നുവല്ലോ. വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ആ മാനുതയുണ്ട്, വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കോ വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു തന്നെ മൂലക്കല്ലും ഇടർച്ച കല്ലും തടങ്ങൽ പറയുമായി തീർന്നു; ... (1 പത്രോസ് 2:6, 7).

കുറിപ്പുകൾ

¹യേശു വന്ന ശേഷം, മറ്റു ഉയിർപ്പുകളും നടന്നു: തബീഥ (അല്ലെങ്കിൽ ഡോർക്കസ്; പ്രവൃത്തികൾ 9:36-42), നയ്മീനിലെ വിധവയുടെ മകൻ (ലൂക്കോസ് 7:11-16), യായീറോസിന്റെ മകൾ (മർക്കോസ് 5:22, 23, 35-43; ലൂക്കോസ് 8:41, 42, 49-56). ലാസർ (യോഹന്നാൻ 11:1-45). യേശുവിനെ ക്രൂശിൽ തറച്ചപ്പോൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവരും (മത്തായി 27:50-53) യുത്തിക്കൊസും (പ്രവൃത്തികൾ 20:9-12), ഓരോരുത്തരും വീണ്ടും മരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ²സെഖര്യാവിന്റെ പ്രവചനം നേരിട്ടു നിറവേറിയതായി ഊഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദ രസ് ശമ്രാ ഫലകങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ദൈവാലയ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ഒരു യോട്ട്സർ ആണെങ്കിലും, അതിനർത്ഥം “ആകൃതി വരുത്തുന്നവൻ, മെനയുന്നവൻ, കുശവൻ എന്നാണ്” ലോഹങ്ങളിൽ പണിതു ആകൃതി വരുത്തുന്നവനാണ് യോട്ട്സർ, അവനു ദൈവാലയ ണ്ഡാറ വിചാരകനാകാൻ കഴിയും. ദ റിവൈസ് സ്റ്റാൻഡേഡ് വെർഷൻ ഇതിൽ ചെറിയ ഭൂഗർഭ ശാസ്ത്രം ഉപയോഗിക്കുകയും സെഖര്യാവിന്റെ പ്രവചനത്തെ പുനക്രമീകരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, “ഞാൻ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാൽ എടുത്തു കർത്താവിന്റെ ആലയത്തിലെ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു എറിഞ്ഞു” - എങ്ങനെയായാലും, ഈ വ്യാഖ്യാനം ശരിയാണെങ്കിൽപോലും, മത്തായിയുടെ വിവരണ പ്രകാരം പരോക്ഷമായി സെഖര്യാവിന്റെ പ്രവചനം നിറവേറുന്നുണ്ട്, കാരണം പുരോഹിതന്മാർ യുദ്ധയുടെ പണം എടുത്തു കുശവന്റെ നിലം വാങ്ങി. ³ആൽബെർട്ട് ബാർനെസ്, *മാത്യു ആന്റ് മാർക്ക്*, നോട്ട്സ് ഓൺ ദ ന്യൂ ടെസ്റ്റമെന്റ് (എൻ.പി.), 1949; റീപ്രിന്റ്, ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ബേക്കർ ബുക്ക് ഹൗസ്, 1974), 302. ⁴ജാക്.പി. ലൂയിസ് വിവിധ സാധ്യതകൾ ചുരുക്കി പറയുന്നുണ്ട് “മത്തായി ചേർത്ത വേദഭാഗങ്ങൾ സെഖര്യാവ് 11:12, 13 ഓർപ്പിക്കുകയും മത്തായിയുടെ തിരുവെഴുത്തുപേർമൂല ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു (1:22). അതു സെപ്റ്റുജിന്റിലും മസോറൈക് ടെക്സ്റ്റിലും സ്വതന്ത്രമാണ്. മസോറൈക് പുസ്തകത്തിൽ ‘കുശവൻ’ എന്നും സെപ്റ്റുജിന്റിൽ ‘ഭണ്ഡാരം’ എന്നുമാണ്. യിരെമ്യാവു ഒരു നിലം വാങ്ങുന്നതിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതാണ് ഭാഗം (യിരെമ്യാവു 32:6 മുതൽ) അവൻ കുശവന്റെ വീട്ടിൽ അതിനായി പോകുകയും ചെയ്യുന്നു (യിരെമ്യാവു 18:2 മുതൽ). പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകം 1:19 തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങൾ, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 69:25 ഉം, 109:8 ഉം യുദ്ധയുടെ സംഭവമായി വിവരിക്കുന്നതാണ്. യിരെമ്യാവിനെ ഇവിടെ പറയുന്നതു പരിഹരിക്കുന്നതിനു താഴെ പറയുന്നതും ഉൾപ്പെടുത്തി കേൾക്കുന്നുണ്ട്: (1) പകർത്തിയെഴുതിയതിൽ തെറ്റു പറ്റി, (2) യിരെമ്യാവിന്റേയും സെഖര്യാവിന്റേയും കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കുട്ടം പ്രവാചകന്മാർക്കു വേണ്ടി നിലകൊണ്ടവനായിരുന്നു യിരെമ്യാവ്, (3) പിന്നീട്, പഠിപ്പി ല്ലാത്ത ഒരെഴുത്തുകാരൻ യിരെമ്യാവു എന്ന വാക്ക് ചേർത്തതാണ്, (4) യിരെമ്യാവിന്റെ പ്രസ്താവന സെഖര്യാവു സൂക്ഷിച്ചതും, അതു മറ്റൊരിടത്തും ഇല്ലാത്തതുമാണ്, (5) പറഞ്ഞതു എടുത്ത് എഴുതിയതും രണ്ടു പ്രവാചകന്മാർക്കുമുള്ളതാകയാൽ യിരെമ്യാവിന്റെ പേർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചോദ്യത്തിന്റെ പരിഹാരം നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ” (*ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോഡിങ്ങ് ടു മാത്യു*, പാർട്ട് 2, ദ ലിവിങ്ങ് വേഡ് കമെന്ററി സീരീസ് [ആസ്റ്റിൻ, ടെക്സാസ്, സ്പീറ്റ് പബ്ലിഷിങ്ങ് കമ്പനി, 1976; റീ പ്രിന്റ്, അബിലീൻ, ടെക്സാസ്.: എസിയു പ്രസ്സ്, 1984], 157).